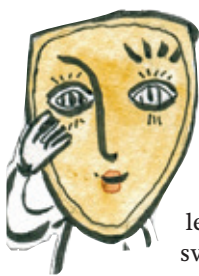

Ahoj, kamaráti!

- Vitajte na karnevale. Nájdete nás?
- Aha, tu som.
- Nie, vedľa. To nie je Dobromilka. A mňa Svetlíšika nájdete? Pošepkám, že aj na karnevale mám v pohotovosti svoju špeciálnu baterku.
- A ja som sa ozdobila bodkami. Hmm, zbadali ste nás?
- V akej maske by ste sa vybrali na karneval vy, kamaráti?

Maskovanie – chameleón, cibula, orech

Na karnevaloch sa prezliekame za niekoho iného, za niečo iné. Na chvíľu to akoby nie sme celkom my. Predstavujeme si seba v úlohe princeznej, hokejistu, lekárky, lietajúceho záchrancu sveta. Niektoré z tých masiek sa časom môžu zmeniť na skutočnosť. Môžeme sa stať dobrým lekárom, trénerom, skvelou učiteľkou, vymyslieť niečo, čím prispejeme k záchrane sveta.

No niekedy si dávame masky aj mimo karnevalov. Akoby sme chceli zakryť, kým v skutočnosti sme; akí sme. Možno tak trochu ako chameleón, ktorý mení farbu svojej kože podľa okolia. Aby nebol nápadný – chráni sa tak pred nepriateľom.

Alebo ako cibula. Má mnoho vrstiev. Keď ju šúpeme, ťažko sa bránime slzám. Ale bez cibulky sa veľa receptov nezaobíde. Jedlo stráca svoju chuť.

A čo taký orech? Kým sa prebúrame cez jeho tvrdú masku k jadierku, vyžaduje si to silu i čas. Ale tajomstvo vnútri orieška za to stojí.

Boží pohľad

V Božích očiach sme milované Božie deti, nech sme akíkoľvek, nech robíme čokoľvek. Nikdy nás neprestane milovať. Nemusíme si pred Ježišom dávať masky. Nemusíme sa pretvárať ako chameleón či brániť sa tvrdosťou orieška. Sme v poriadku bez masiek ☺.

